

denne, at, naar han iagttager, hvad her i Loven er foreslaaet, vil han ogsaa kunne faae Patentet. Det udtales nemlig i § 17, at, har Bedkommende opfyldt de loobestemte Betingelser, kan og skal der meddeles ham Patent. Nu beider jeg erindret, at disse Betingelser ingenlunde ere stillede hen paa det ganske Løse. Bestemmelserne i §§ 2, 3, 4 og 13 indeholde, hvad Bedkommende skal oplyse Patentkommissionen om, at det skal være en ny Opfindelse, han gjør — jeg tror, at Alle maa være enige om at stille den Fordring — at det skal være en virkelig Opfindelse, han gjør, og ikke en ren Formforandring i, hvad man tidligere har kjendt, han bringer frem, og endelig, at Opfindelsen ikke findes stridende mod Sædelighed og Statens Love. Naar disse Betingelser tilligemed den formelle Side af Sagen, som meget nøie er angiven i Lovforslagets §§ 10, 11 og 12, af ham ere opfyldte, behøver han ikke at nære nogen som helst Frygt for, at man ikke vil lade ham faae Patentet, og han faar derved en Ret, som er langt udvidet over den, han nu har, idet han ikke alene faar en Ret til Forskædigelse af Gjenstande, men ogsaa en Eneret til Forhandlingen under de Modifikationer, vi idag have vedtaget, og som ikke turde være af meget indgribende Betydning. Jeg skulde saaledes tro, at Patent søgeren i Stedet for at være undergivet Administrationens Skjøn, faar noget Bestemt at holde sig til, en bestemt Fremgangsmaade, som, naar han følger den, vil lede til, at ethvert Patent, der i nogen Maade fortjener at gives, ogsaa vil blive givet. Hvad Publikum angaar, tør jeg tro, at ogsaa det vil være meget helbig stillet efter denne Lov. Det er jo nemlig nu ingenlunde bekjendt for Publikum, hvilke Patenter der gives, og med Hensyn til den Handelsfrihed paa Industriens Omraade, som man maa ønske, er det dog af ikke uvæsentlig Betydning for Publikum, at det kommer til dets Kundskab, at et Patent er givet. Det er allerede Noget, som har en vis Interesse, men endnu større er dog ubetinget den Interesse, som Publikum har i, at det bringes til dets Kundskab, hvad den nye Opfindelse gaar ud paa, hvorledes det hænger sammen med den, og hvad der kan opnaas ved den, for at man gennem disse Opfindelser stadig kan fortsætte den Række af aandelige Bevægelser paa det Omraade, som man maa ønske at fremkalde. Det maa jo overhovedet siges at være en af de væsentligste Grunde til, at der gives Patenter, at vedkommende Opfindelse skal komme til Publikums Kundskab, for at de Lærere, som derved kunne fremkaldes, kunne udvilde sig videre og gjøre deres Gavn paa det Omraade, hvor Opfindelsen er gjort. Jeg tror saaledes, at Publikum i begge disse to Retninger er vel tjent med den ved Lovforslaget trufne Ordning i Stedet for de Forhold, som nu finde Sted. Sverken sfer der nu nogen Meddelelse om, at der er givet Patent, eller nogen Beskrivelse af den pa-

tenterede Gjenstand, eller nogen Afgang til at gjøre sig bekjendt med, hvad Patentet indeholder, eller hvilken Opfindelse der er gjort. Det forekommer mig saaledes, at medens de fire nævnte Personer ere saaledes uinteresserede i denne Sag, ere de to Æneste, man bør søge at gjøre Nytte, ved Lovforslaget stillede væsentlig bedre, end de vare tidligere. Jeg veed ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem udtalte sig derhen, at jeg ikke med Interesse skulde have forelagt eller omfattet dette Forslag, som jeg har indbragt i dette Thing, og jeg tør endnu mindre antage, at denne Opfattelse skulde være rigtig, efter at Forslaget har været behandlet her og i Overensstemmelse med mit har faaet Thingets Tilslutning. Derved har det selvsølgelig ikke kunnet Andet end faae en forhøjet Interesse for mig, som jeg ogsaa haaber at skulle vise og bevare paa de senere Stadier, som dette Lovforslag har at gennemgaa.

Tessén: Ja, det er jo paa ingen Maade alle Ens gode Gjæringer, man kan vente paa skjønnede her i Lovet, og saaledes har det heller ikke forundret mig, at den meget ærede Indenrigsminister ikke har paaskjønnet mine Udtalelser ved Iste Behandling af denne Sag, hvor jeg udtalte, at jeg ganske vist helst ingen Patentlovgivning ønskede, men at jeg, da jeg ventede og næsten var overbevist om, at denne Anskueelse ikke vilde kunne sættes igjennem lige overfor det høie Thing eller lige over for den ærede Indenrigsminister, meget varmt haabede, at man da skulde gaa over til det Anmeldelsessystem, som var foreslaaet af den ærede Minister. Jeg udtalte, at jeg i alle væsentlige Punkter kunde slutte mig til Regeringens Forslag som det var forelagt, kun med Undtagelse af Paragrafen om Afhændelsen, og maasse var der et Punkt til, jeg hufser det ikke rigtig, men dette var i alt Fald det væsentligste. Det var kun denne Paragraf, jeg opholdt mig ved. Særligt erkjendte jeg, at skulde man have en ny Patentlovgivning, var det fuldstændig rigtigt, naar man vedtog Forslaget, som det var forelagt af den ærede Minister, og det er det, jeg beider den ærede Minister nu at erindre, at det ingenlunde er mig, der er gaaet bort fra Regeringens Forslag, men at det er den ærede Minister, der er gaaet bort derfra. Jeg kan anføre et Vidnesbyrd for min Udtalelse om, at Patent søgerne ikke ville være tilfredse med den nuværende Ordning, og det er jo væsentlig af Hensyn til Opfinderne og Patent søgerne, at denne nye Lov kommer frem. Det er vist allerede bekjendt, at den Mand, som er Agent for i alt Fald alle udenlandske Patent søgerere, nylig har udtalt sig meget stærkt mod den Ordning, som her er bragt i Forslag. Derfor behøver denne Ordning naturligvis ikke at være urigtig, men som et Bevis for, at denne Ordning ikke tilfredsstiller Patent søgerne, tror jeg dog ikke, at det er forkasteligt.